

ХРОНІКА. НЕКРОЛОГИ

ОЛЬГА ГОРЛАЧЕНКО

ЛІДІЯ ЙОСИПІВНА КВІТ

Старшим лаборантом кафедри, невід'ємною її складовою, була Лідія Йосипівна Квіт (дівоче прізвище Мрочок). Народилася 6 вересня 1925 р. у Львові в родині службовців. Мама походила з відомої родини Сембратовичів. Батько був адвокатом. Рано осиротіла, виховувалася у тітки по материнській лінії. Закінчила жіночу гімназію у м. Львові. У 1944-1949 рр. навчалася на історичному факультеті Львівського університету. Після успішного закінчення навчання була залишена в університеті для викладацької роботи. З 1949 р. працювала лаборантом та старшим лаборантом кафедри історії стародавнього світу і середніх віків (пізніше – кафедра археології, античності та середньовіччя). Була здобувачем кафедри, склала кандмінімум, проте, внаслідок сімейних обставин не змогла займатися наукою. Вийшла заміж за вихідця із селянської родини з містечка Поморяни Золочівського району – аспіранта, а згодом доцента кафедри оптимальних процесів механіко-математичного факультету Івана Дмитровича Квіта.

Народила і виховала трьох синів: Дмитра – головного лікаря Львівської міської дитячої клінічної лікарні (заслуженого лікаря України, голови депутатської комісії з питань охорони здоров'я Львівської міської ради), Андрія – підприємця, Романа – доцента кафедри вищої математики Національного університету “Львівська політехніка”, заступника декана заочного факультету цього ж вузу. Дуже пишалася своїми дітьми і віддавала їм тепло своєї душі.

Мала феноменальну пам'ять. Пам'ятала не тільки всіх випускників, котрі спеціалізувалися по кафедрі, але й тих студентів, у котрих приймала документи (це входило в її службовий обов'язок) під час вступу в університет. Прекрасно орієнтувалася в літературі з нормативних курсів, які читалися викладачами кафедри, зокрема по спеціальності “Історія середніх віків”, надавала кваліфіковану допомогу студентам і викладачам.

Вагомим був її авторитет і великою шана серед співробітників, викладачів та студентів. Завжди готова була прийти на допомогу; близько до серця приймала проблеми співробітників. До останнього дня працювала на кафедрі. Померла 27 березня 2004 р.

Стаття надійшла до редколегії 9.10.2005

Прийнята до друку 18.10.2005